

[Hanne Reintoft.]

langtidsindsatte i vores fængsler. Det er mennesker, der er borte fra deres hjem. De modtager ikke egentlig løn, de er ganske ude af stand til at bidrage til familiens forsørgelse, og derfor rammer vi på den måde kvinder og børn meget hårdt. En kvinde, hvis mand afsoner, er i forvejen henvist til en meget snæver form for offentlig hjælp, hvis ikke hun kan forsørge sig selv. Hun får hjælp efter forsørgslovens allersnævrreste trangsprincipper. Det kan ikke være rimeligt at nægte hende en ydelse, som hun, hvis loven fortolkes rigtigt, har sin fulde ret til at få.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Bestemmelserne om, at forhøjet børnetilskud kun kan ydes til forsørgere, der faktisk er enlige, blev ydsat i børnetilskudsloven, da et forslag til ændring af denne lov blev behandlet her i tinget i folketingssamlingen 1972-73. Det cirkulære, der blev udsendt om lovændringen, giver anvisning på, hvornår en forsørger kan betragtes som enlig forsørger. Reglerne er gjort så klare, som det har været muligt, og er udtryk for, hvad der efter socialministeriets opfattelse var folketingets hensigt med lovændringen.

Reglerne skulle være tilstrækkelig tydelige, men ved anvendelse af regler, der forudsætter et skøn, kan det undertiden være tvivlsomt, om det enkelte tilfælde er omfattet af en bestemmelse. Det kan derfor meget vel ske, at reglerne i enkelte tilfælde ikke er anvendt helt rigtigt. Det kan man ikke råde bod på ved at indskærpe reglerne. Sagen må gribes an på en anden måde, idet den, der mener at have ret til et forhøjet børnetilskud, må forelægge den lokale afgørelse for en højere instans, dvs. for amtet eller i København og Frederiksberg for den sociale ankestyrelse.

Mit svar på fru Hanne Reintofts spørgsmål må blive, at jeg ikke finder grund til at indskærpe reglerne, men må henvise til, at den enkelte, som ikke er tilfreds med en afgørelse, kan bringe den ind for næste instans. Det må i sidste instans være den sociale ankestyrelse, der skal søge at skabe en ensartet praksis for hele landet.

I forbindelse med det spørgsmål, der er rejst ved den mundtlige begrundelse, vedrørende indsatte, skal jeg meddele, at man

ikke efter socialministeriets opfattelse kan betragte ægteskabeligt samliv som ophævet, fordi den ene af ægtefællerne afsoner straf. Man kan derfor ikke få udbetalt forhøjet børnetilskud i dette tilfælde, lige så lidt som man f. eks. kunne gøre det, hvis den ene ægtefælle i længere tid var udstationeret i udlandet eller bundet af arbejde til søs eller var afskåret fra at yde bidrag til forsørgelsen, f. eks. på grund af sygdom.

Jeg er enig med fru Hanne Reintoft i, at der ofte vil være et behov for at hjælpe familien, hvis den ene af forsørgerne afsoner en straf. Hjælpen må være mere effektiv, end den ville blive blot ved udbetaling af forhøjet børnetilskud. Det må være de sociale myndigheders opgave at foretage en vurdering af hele familiens situation og at give den den hjælp efter forsørgsloven og børneforsørgsloven, som familien har brug for.

Hanne Reintoft (DKP):

Nu kan det at afsone en langvarig fængselsstraf ikke sammenlignes med at være udstationeret i udlandet eller til søs, hvor man har løn, eller med at være sygmeldt, hvor man som regel har sygeløn. Derfor er det ikke nogen rimelig sammenligning, og socialministeren ved antagelig, at når kommunerne skal hjælpe, bliver det efter forsørgslovens snævre trangsprincipper.

Men jeg må sige, at jeg er meget forundret over svaret, for vi har dog lige haft valgkamp, og på et valgermøde ude på Vridsløselille tilsagde alle partierne de indsatte deres støtte. Hr. højesteretssagfører Ib Thyregod lovede, at venstre skulle tage sig af sagen. Så er det da mærkeligt at få så negativt et svar halvanden måned efter. Nok er der noget, der hedder valgflæsk, men det rammer faktisk nogle ganske uskyldige kvinder og deres børn, at man ikke holder, hvad man lover.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Ja, jeg kan ikke være vidende om, hvad der er sagt på alle talerstole i valgkampen, og som følge deraf har jeg endnu ikke indrettet lovgivningen derefter; det må man forstå. Men i øvrigt gik spørgsmålet på, om jeg ville indskærpe kommunerne reglerne for denne lovgivning, og det har jeg gjort klart, at det ønsker jeg ikke. Jeg mener ikke, der